

Henry Østhassel
Mindejordet 20
4560 VANSE

Kontroll- og konstitusjonskomiteen

Vår dato: 2. desember 2009

Vår ref.: hkl/2009

Deres dato:

Deres ref.:

Henvendelse vedr. SkatteFUNNordningen

Kontroll- og konstitusjonskomiteen viser til tidligere korrespondanse i saken.

Komiteen har 19. november 2009 mottatt svar fra finansminister Sigbjørn Johnsen. Kopi av svarbrevet følger som vedlegg.

Det fremgår at departementet for tiden behandler spørsmålet om ettergivelse av forsinkelsesgebyrene for 2003 og 2004 og at det blant annet blir vurdert om avgjørelsen fra Borgarting lagmannsrett innebærer at det foreligger nye omstendigheter i saken som medfører at spørsmålet bør vurderes annerledes enn tidligere.

Kontroll- og konstitusjonskomiteen finner på denne bakgrunn ikke grunnlag for å gå ytterligere inn i saken på nåværende tidspunkt.

Med vennlig hilsen

Anders Anundsen
Komitéleder

Vedlegg

22249514

**DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT**

Finansministeren

Stortingets Kontroll- og konstitusjonskomite
v/Anders Anundsen
0026 Oslo

Deres ref

Vår ref
04/1905 GKB

Dato
19.11.2009

**Spørsmål fra Kontroll- og konstitusjonskomiteen vedrørende
Skattefunnordningen**

Det vises til brev 11. november 2009 fra Kontroll- og konstitusjonskomiteen v/ Anders Anundsen med følgende spørsmål:

"Det fremgår at Østhassel flere ganger har henvendt seg til Finansdepartementet med spørsmål om hvilke konsekvenser dommen som ble avsagt i Borgarting lagmannsrett 2. april 2009 får for gebyrsaken. Komiteen ber om finansministerens kommentarer til det som fremkommer i henvendelsen.

Komiteen ber videre om finansministerens vurdering av dommens konsekvenser for øvrige selskaper i samme situasjon som selskapet til Østhassel."

Svar:

1. INNLEDNING

Den 10. september 2007 gikk Østhassel til søksmål mot staten v/Finansdepartementet med krav om erstatning for økonomisk tap som følge av uriktig, villedende og mangelfull informasjon om Skattefunnordningen. 2. april 2009 avsa Borgarting lagmannsrett en dom der det fremgår av domsslutningen at staten ble dømt til å betale erstatning til Østhassel *"for 85% av Neo Technology AS' kostnader som følge av at selskapet fikk uriktig og villedende informasjon om SkatteFUNNordningen"*. Avgjørelsen ble ikke påanket og er nå rettskraftig. Tvisten gjaldt, som nevnt ovenfor, ikke ettergivelse av forsinkelsesgebyrene.

22249514

Statens erstatningsansvar i henhold til dommen fra Borgarting lagmannsrett bygger på at Østhassel fikk feil informasjon fra SND (nå Innovasjon Norge). Erstatningens størrelse er ikke fastsatt i dommen. Resultatet i dommen er basert på et konkret faktum. I de tilfeller det eventuelt foreligger en tilsvarende situasjon vil staten kunne bli erstatningspliktig. Finansdepartementet har i oktober 2009 inngått rettsforlik med tre saksøkere som krevde erstatning under henvisning til at de mente å ha fått feil informasjon. Videre er staten saksøkt i en ytterligere sak, hvor det er berammet hovedforhandling for Oslo tingrett i mars 2010. Ut over dette kjenner en ikke til saker hvor det er krevd erstatning basert på uriktig informasjon fra statens side. Det vises også til at det ble opprettet en egen kompensasjonsordning, hvor det ble gitt støtte til de som kunne dokumentere å ha utført ulønnet arbeid i tilknytning til Skattefunn-prosjekter i inntektsårene 2002, 2003 og 2004.

Henvendelsen fra Henry Østhassel til Kontroll- og konstitusjonskomiteen gjelder spørsmål om ettergivelse av forsinkelsesgebyr ilagt selskapet TeipTeknologi AS i henhold til regnskapsloven. Østhassel anmodet i brev til Finansdepartementet 18. mai 2009 om at forsinkelsesgebyr ilagt selskapet TeipTeknologi AS for regnskapsårene 2003 og 2004 måtte ettergis og tilbakebetales med forsinkelsesrenter. Jeg vil i det følgende redegjøre nærmere for denne saken og Finansdepartementets behandling.

2. FORSINKELSESGEBYRET FOR 2003

Brønnøysundregistrene (Regnskapsregisteret) ila selskapet Teipteknologi AS (tidligere Neo Technology AS) forsinkelsesgebyr for forsinket innlevering av regnskapene for regnskapsåret 2003 (regnskapene, årsberetning og revisjonsberetning ble først sendt inn 16. desember 2004). Østhassel, som var hovedaksjonær i selskapet, anmodet Regnskapsregisteret om å få ettergitt gebyret, jf. brev 31. desember 2004 og 26. mars 2005. Regnskapsregisteret avsto anmodningen, jf. brev 22. april 2005. Avslaget ble påklaget til Kredittilsynet ved brev 10. juli 2005. Kredittilsynet stadfestet Regnskapsregistrets avgjørelse, jf. Kredittilsynets vedtak 7. oktober 2005. Østhassel anmodet deretter Kredittilsynet om omgjøring av vedtaket, jf. brev 17. oktober 2005. Kredittilsynet besluttet ikke å omgjøre vedtaket, jf. nytt vedtak i Kredittilsynet 16. november 2005.

Østhassel henvendte seg deretter en rekke ganger til Finansdepartementet med anmodning om at Finansdepartementet omgjorde Kredittilsynets vedtak om ikke å omgjøre sitt vedtak i klagesaken (jf. brev 15. november 2005, 15. februar 2006, 4. mars 2006, 21. april 2006, 24. mai 2006, og 10. juli 2006). Anmodningene ble avslått av Finansdepartementet i brev 19. mai 2006, 7. juli 2006 og 9. august 2006.

Østhassel brakte i 2006 saken om forsinkelsesgebyret for regnskapsåret 2003 inn for Sivilombudsmannen. Sivilombudsmannen ba i brev til Finansdepartementet 9. august 2007 (Sivilombudsmannens sak 2006/2174) om at Finansdepartementet måtte behandle

22249514

spørsmålet om ettergivelse av forsinkelsesgebyret for 2003 på nytt, under henvisning til at det var tvil om lovens vilkår for å ettergi forsinkelsesgebyr var underlagt en tilstrekkelig forsvarlig vurdering. Finansdepartementet fulgte Sivilombudsmannens anmodning om å vurdere ettergivelse på nytt, og kom etter en ny vurdering til at forsinkelsesgebyret for 2003 ikke burde ettergis eller settes ned, jf. Finansdepartementets brev til Østhassel 27. november 2007. Det fremgår av Sivilombudsmannens brev til Finansdepartementet 8. januar 2008 at Sivilombudsmannen etter den nye vurderingen fant å kunne la saken bero med den redegjørelse som da var gitt fra Finansdepartementet.

Jeg kan ikke se, som en kan få inntrykk av fra Østhassels brev til komiteen 2. oktober 2009, at Sivilombudsmannen har anbefalt Østhassel å bringe gebyrsaken inn for domstolene.

3. FORSINKELSESGEBYRET FOR 2004

TeipTeknologi AS sendte ikke inn regnskap, årsberetning og revisjonsberetning for regnskapsåret 2004. Regnskapsregisteret ila derfor 16. august 2005 selskapet forsinkelsesgebyr for regnskapsåret 2004. Teipteknologi AS ble ved kjennelse 13. juli 2006 besluttet tvangsavviklet etter konkurslovens regler grunnet manglende innsending av årsregnskap, årsberetning og revisjonsberetning for regnskapsåret 2004.

Bjørn Mentzoni Dahl var styremedlem i selskapet og dermed solidarisk ansvarlig for påløpt gebyr. Mentzoni Dahl søkte i brev av 29. november 2007 Regnskapsregisteret om ettergivelse av forsinkelsesgebyr ilagt Teipteknologi AS for regnskapsåret 2004. Som grunnlag for ettergivelse ble det anført sykdom hos styremedlemmet og at det således var grunnlag for fritak fra solidaransvaret. Regnskapsregisteret fant ikke grunnlag for å ettergi gebyret, og fritok heller ikke Mentzoni Dahl for solidarisk ansvar.

Mentzoni Dahl påklaget avslaget til Kredittilsynet. Kredittilsynet fant ikke grunnlag for ettergivelse av gebyret, men fant grunnlag for å frita Bjørn Mentzoni Dahl fra solidaransvaret på grunnlag av opplysningene om hans sykdom, jf. Kredittilsynets vedtak 7. januar 2009.

Ved brev 25. februar 2009 til Regnskapsregisteret anmodet Østhassel om ettergivelse av forsinkelsesgebyr for årsregnskapet 2004. Regnskapsregisteret viste i sitt svar til Østhassel 12. mars 2009 til at klage til Kredittilsynet på avslått søknad om ettergivelse av gebyret for regnskapsåret 2004 ble avgjort 7. januar 2009 ved at avslaget ble opprettholdt. På bakgrunn av avgjørelsen fra Kredittilsynet fant Regnskapsregisteret ikke grunnlag for å ta saken opp til ny vurdering.

Ved brev 25. mars 2009 rettet Østhassel en anmodning om ettergivelse av forsinkelsesgebyr ilagt Teipteknologi AS for årsregnskapet for 2004 til Kredittilsynet. Kredittilsynet besvarte henvendelsen 16. april 2009. Av Kredittilsynets svar fremgår det at Østhassel ved telefonhenvendelse til Kredittilsynet også har anmodet om ettergivelse

22249514

av forsinkelsesgebyr for regnskapsåret 2003. Det fremgår videre at bakgrunnen for henvendelsen er dommen fra Borgarting lagmannsrett nevnt ovenfor. Dommen var på dette tidspunktet ennå ikke rettskraftig. Vedrørende forsinkelsesgebyret ilagt for regnskapsåret 2003 viste Kredittilsynet til Finansdepartementet vedtak 27. november 2007 om ikke å omgjøre Kredittilsynets vedtak 7. oktober 2005 om å ikke ettergi eller sette ned forsinkelsesgebyret for regnskapsåret 2003. På denne bakgrunn viste Kredittilsynet til at en eventuell anmodning om omgjøring av Finansdepartementets vedtak om å ikke ettergi gebyret for 2003 måtte bringes inn for Finansdepartementet.

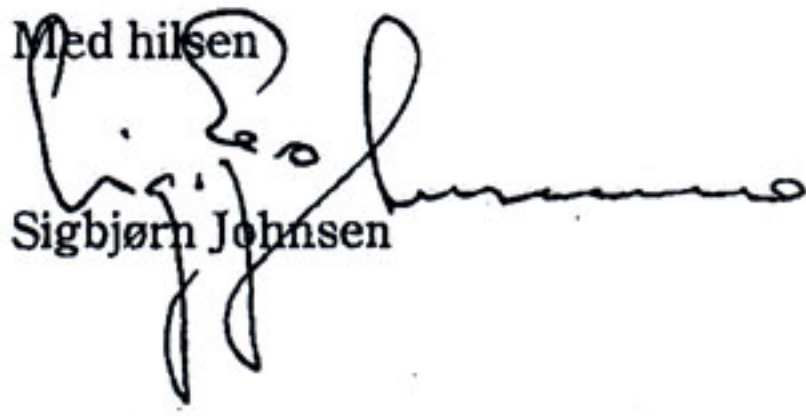
Vedrørende forsinkelsesgebyret ilagt for regnskapsåret 2004 viste Kredittilsynet til tilsynets vedtak 7. januar 2009 som gjaldt klagen på Regnskapsregisterets avgjørelse. Kredittilsynet kom (som nevnt ovenfor) til at det ikke var grunnlag for å ettergi gebyret, men fant grunnlag for å frita Bjørn Mentzoni Dahl fra solidaransvaret. Kredittilsynet opplyste videre at det ved en eventuell ny behandling av saken ville se hen til Finansdepartementets avgjørelse av 27. november 2007. Kredittilsynet uttalte også at man anså Borgarting lagmannsretts avgjørelse i saken mellom Østhassel og staten som nye opplysninger i saken, men at man ikke fant grunnlag for å ta opp saken til ny vurdering før det forelå en rettskraftig dom, og Finansdepartementet "har tatt stilling til forsinkelsesgebyret for 2003".

4. FINANSDEPARTEMENTET SAKSBEHANDLING AV ØSTHASSELS HENVENDELSE 18. MAI 2009

Finansdepartementet ba i brev 1. juli 2009 om Kredittilsynets tilråding i saken. Kredittilsynets tilråding forelå ved brev til Finansdepartementet 8. oktober 2009. Det er vanlig praksis at Finansdepartementet ber om Kredittilsynets råd i denne typen saker. Dette bidrar blant annet til å sikre at saken er best mulig opplyst før Finansdepartementet treffer sin avgjørelse.

Finansdepartementet vurderer nå spørsmålet om ettergivelse av forsinkelsesgebyrene for 2003 og 2004. Departementet vil blant annet vurdere om avgjørelsen fra Borgarting lagmannsrett innebærer at det foreligger nye omstendigheter i saken som medfører at spørsmålet om ettergivelse av forsinkelsesgebyrene bør vurderes annerledes enn tidligere.

Med hilsen

Sigbjørn Johnsen